

слѣдъ малко, обаче, той става свещеникъ въ Елена.¹⁾ Слѣдъ Милана, вече въ 1851 г., въ града се отваря българско класно училище, за главенъ учителъ на което уславятъ сливенеца *Добри П. Чинтуловъ*, който току що билъ свършилъ семинарията въ Одеса. Тукъ му е мѣстото да кажемъ нѣколко думи за Чинтулова, бащата на новобългарскитѣ поети, революционеръ — борецъ за черковната ни независимостъ, и най-много заслужилъ, частно на Сливенъ, за неговото учебно и освободително дѣло.

Добри П. Чинтуловъ²⁾

Добри П. Чинтуловъ

Добри Петровъ Чинтуловъ е роденъ въ Сливенъ прѣзъ 1822 г. мах. „Гюръ-чешме“, отъ родители сиромаси. Пърга-

¹⁾ Вънъ отъ Даскалъ Миланъ, въ Сливенъ прѣзъ това врѣме е учителствувалъ по български еленчанина *Радивой* или *Дичо Марковъ*. По думитѣ на съгражданина му *Миланъ Радивоевъ*, който събира материали за учебното дѣло въ Елена, Дичо Марковъ билъ страшенъ гонителъ на грѣцкитѣ книги и още въ негово врѣме сливенци се опитали да ги изхвърлятъ отъ черквитѣ си.

²⁾ За живота и дѣйността на Д. Чинтуловъ напоследъкъ сж излѣзли двѣ хубави книги, отъ които едната подъ заглавие „Добри Чинтуловъ“ (1822—1922) отъ В. Пундевъ, издава Българската академия на наукитѣ, София, 1922, а другата подъ заглавие „Сборникъ Добри П. Чинтуловъ“ по случай стогодишнината отъ рождението му, издава юбилейния комитетъ подъ редакцията на Н. Табаковъ, Сливенъ, 1922